

[Niels Westerby.]

redegøre for vore synspunkter. Vi mener, at sambeskatningen bør ophæves fuldstændigt, og vi mener, at der bør gennemføres en enhedsskala, således at der ikke længere bliver skat på ægteskabet; det bør ikke være således, at skatten stiger for to enkeltpersoner, når de indgår ægteskab. Når det sker, er det i virkeligheden en skat på ægteskabet, og det er særdeles uheldigt. Vi vil, jeg vil ikke sige sætte vor lid til det, men arbejde for at få ophævet sambeskatningen, og vi håber, at det skal lykkes i forbindelse med ikrafttrædelsesloven.

For det tredje finder vi, at det er uhyre uheldigt, at vi ikke har fået en løsning af de mindre arbejdsgiveres opkrævningsproblemer. Vi har bemærket, at finansministeren siger, at der ikke er noget i lovforslaget, som er til hinder for, at den enkelte arbejdsgiver kan træffe en ordning med et pengeinstitut om opkrævningen af kildeskat. Men hvorfor kan man ikke gennemføre en almindelig ordning? Hvorfor skal man henvise titusinder, ja, måske mange gange titusinder, til i hvert enkelt tilfælde at træffe en ordning med pengeinstitutterne om opkrævning af midlerne? Hvorfor kan man ikke fra folketingets, lovgivningsmagts, og dermed også regeringens side gennemføre en almindelig ordning, praktisk tilrettelagt, som den enkelte lille arbejdsgiver kan udnytte, hvis han ønsker at gøre det i samarbejde med et pengeinstitut? Det må da vel være således, at det er folketingets opgave at gennemføre en praktisk ordning, som umiddelbart, uden at man skal gå mellemveje og træffe særarrangementer med pengeinstitutterne, kan anvendes af den enkelte mindre arbejdsgiver. Det er et punkt, som vi vil gøre en indsats for at få klaret i forbindelse med gennemførelsen af ikrafttrædelsesloven for kildeskatten.

Vi stemmer altså med glæde ja til princippet. Vi håber at få det bedste ud af det ved ikrafttrædelsesloven — jeg har nævnt nogle enkelte af de større problemer, der er i forbindelse hermed — og vi håber, at regeringen ikke vil forfalde til arrogant at udnytte sit flertal sammen med SF, men vil være villig til at vise den forhandlingsvilje i praksis, som statsministeren og finansministeren flere gange har givet udtryk for var til stede. Vi håber, at det vil blive let-

tere at tale med statsministeren og regeringen i den kommende tid under arbejdet med ikrafttrædelsesloven, end det har været hidtil under gennemførelsen af denne skatte-reform.

Hanne Budtz: I det lovforslag om kildeskat, vi behandler nu, findes der en bestemmelse om ægtepars beskatning. I princippet, står der, beskattes mand og hustru sammen; dog bestemmes det, at den med en mand sambeskattede hustru ansættes særskilt i skat af forskellige indtægter, bl. a. indtægt ved selvstændig virksomhed og ved lønindkomst. Det vil sige, at princippet om sambeskatning opretholdes, men for visse særskilte hustruindtægter bliver der tale om en særskilt ansættelse, og det vil selvfølgelig sige for de almindelige lønindtægter og indtægter i selvstændig erhvervsvirksomhed. Derimod bliver der ikke tale om nogen selvstændig behandling, for så vidt angår standard- og personfradrag. Man får i dette lovforslag overhovedet heller ikke tænkt på den medhjælpende hustru — den hustru, der hjælper til på gården og i købmandsforretningen typisk set — og det er dog et meget stort antal hustruer, der direkte er med i selve pengeindtjeningen.

Selv om det ser rigtig pænt ud i lovforslaget, ved vi jo — det fremgår af debatten tidligere og af, hvad der er sagt her i dag — at det hele først kan afgøres, når vi får et forslag til ikrafttrædelse, og i den forbindelse har finansministeren jo bebudet, at der kan blive tale om forskellige skalaer. I det øjeblik der så kommer en byrdefuld skala for hustruindtægten; er det hele ingenting værd. Det lød heller ikke meget opmuntrende, hvad hr. Ømann her gav udtryk for; dér var der heller ingen forståelse for en fuldstændig ophævelse af sambeskatningen.

Jeg er ganske klar over, at det er ministerens opfattelse, at denne sag kun drejer sig om indtægter, der har en vis størrelse, og derfor har en ophævelse ikke nogen sympati hos ministeren, for det kunne, mener ministeren, blive for fordelagtigt — ganske uden hensyntagen til de store, store kredse her i landet; der ønsker denne ophævelse af sambeskatningen gennemført. Vi ser jo daglig mange henvendelser; ikke mindst har Dansk Kvindesamfund rettet talrige henvendelser gennem mange år, og det er nu på 14. år, jeg